

— I samme Udgave foreligger en ny Udgave af Lembekes »Digte« med en nydelig og forstaaende Fortale af Vilh. Andersen. Snarere end Beundring for Digteren faar man Kærlighed til Manden og Agtelse for den Vilje og det Alvor, han arbejdede med. Kærlighedsdigtene virker jo unægtelig noget blege og tamme — han fandt yderst sjælden et Billede, der overrasker blot lidt — men i de patriotiske Vers er der levende Blod og en Inderlighed, der synes, lykkeligt, at være gaaet direkte over i Kunsten.

CHR. RINESTAD

ANHOLT

MIDT I KATTEGAT, 7 Mil fra nærmeste Land, uden Havn og med flade, lavvandede Kyster, der hindrer selv mindre Fartøjer fra at anløbe, saaledes henligger

ANHOLT BY

Fot. af Hartmann-Sørensen

ANHOLT HAVN

Fot. af L. Greutzmann

det gamle »Eyland«, Anholt, uberørt og upaavirket af al moderne Kultur.

En mager og fattig Jordbund, for Størstedelen klittagbevokset Flyvesand, henviser den faatallig Befolkning til at søge

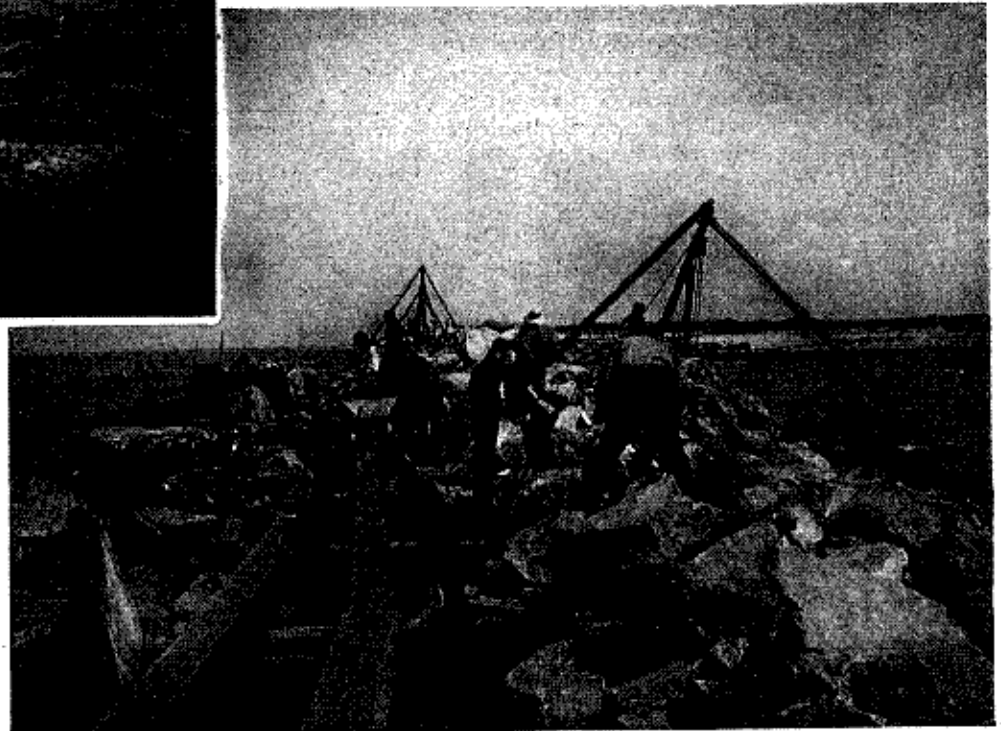

ANHOLT FYR

Fot. af Hartmann-Sørensen

Erhverv paa Havet, dels som Fiskere, dels som Bjergere, i hvilken sidste Egenskab de allerede paa Holbergs Tid levede kristelig og nærede sig af Vrag.

Afskaaren fra den øvrige Verden, med hvilken der kun er en yderst mangelfuld — til Tider slet ingen — Forbindelse, maa Anholtboens Liv nødvendig udforme sig helt forskellig fra det øvrige Lands Befolkning. Opholdet paa den afsides Ø, den vilde, barske og trøstesløs øde Natur og det farefulde, anstrængende Dagværk paa Søen har selvfølgelig i aandelig som i legemlig Henseende — sat sit Præg paa Befolkningen. Alvor, Indesluttethed og dyb Religiositet er fremtrædende Egen-

MOLEN BYGGES

Fot. af L. Greutzmann

skaber. Den vanskelige Forbindelse med Omverdenen gør det nødvendigt, at Anholtboen selv maa lære at forfærdige alt, hvad han skal bruge. Mænd og Kvinder spinder, væver, syr deres Klæder, dyrker den magre Jord, brygger, bager, ja sammontømmer selv Huse og Fartøjer. Er Dagværket paa Havet endt, samles Familien i de lavloftede Stuer og Husfliden øves af alle. Udenfor høres Stormen pibe gennem Klittens Marehalm, og Havet buldrer og larmer mod Kysten. Det stolte Fyr sender advarende sine Blink milevidt ud over Bølgetoppene, under hvilke de farlige Rev strækker sig som frygtelige Fangarme.

Men her, hvor en Fremmeds Tilsynekomst tidligere vakte Opsigt blandt de kraftige, vejrbitte Skikkelser, hvis karakteristiske Ydre med den mørke Teint og det kulsorte Haar røber sydlandsk Oprindelse, er der nu ved at foregaa en Invasion. Der skal nemlig anlægges en Havn, et Arbejde, der koster Millioner, og Øens Indbyggere ser nu forundret paa det pulserende Liv, der udfolder sig. Deres Tal er pludselig blevet forøget med en stor Arbejdsstyrke, der har opført en hel lille By af Træbarakker, hvorfra højroset Tale, Sang og Latter høres. Stilheden, der tidligere kun afbrødes af Havets Brusen og Søfuglenes Skrig, har atter mistet et Fristed.

Og naar Havnen staar færdig og Damperne stævner ind med Bud derudefra, vil lidt efter lidt denne Ø og disse Mennesker komme til at ligne alt det øvrige, og Danmark vil have mistet et Stykke gammelt, ejendommeligt Folkeliv.

A. KNUDSEN

Med dette Nummer følger som Bilag: Kultegning af Dr. G. Brandes.

Redigeret af Chr. Gulmann.